

mindelige Lovgivning ikke har været tagtaget i Helsingør. Jeg har i de sidste Dage faaet Oplysning om, at Spørgsmaalet var fremme i Halvtredserne; da Sagen kom frem dengang, lod man det forblive ved det Bestaaende, ventelig af Hensyn til Sundtoldsforholdene. Hvorledes det er gaaet til, at man efterat den særegne Grund er ophørt ved Sundtoldens Afløsning, fremdeles har ladet det staa, hert saaledes, ser jeg mig ikke istand til at sige; men jeg kan ikke se, at der nu skulde være særlige Grunde til i Helsingør, at gaa en anden Vej end den, man iøvrigt anser for den rigtige efter de almindelige Love. Lovforslaget indeholder betydelige Bepælselser i den almindelige Lovgivning; jeg kan ikke tro Andet, end at de Bestemmelser, der ellers maatte findes rigtige, ogsaa bør komme til Anvendelse paa Helsingør; det er ikke oplyst at der der er særlige Forhold, som kunne retfærdiggjøre en Undtagelse fra de almindelige Regler. Der er aldeles ingen Bauskelighed i den Dobbelt, heb, som det ærede Medlem berørte, thi hvad der skal iagttages overfor Konsulerne vedkommer ikke denne Lov. Denne Lov har et andet Formaal, en anden Hensigt. Lovforslaget indeholder som sagt væsentlige Bepælselser i den gjældende Lovgivning; og indtil videre veed jeg ikke, med hvilken Hjemmel man i Helsingør undlader at iagttage denne gjældende Ret.

Ulfstrup: Jeg skal kun tillade mig, overfor hvad den ærede Minister her udtalte, at gjøre den Bemærkning, at hvad jeg omtalte, nemlig Konsulens Stilling overfor dette Forhold, er Noget, der finder Sted i hele Europa, idet der ikke er en eneste Stat, der opstiller lignende Regler, og jeg tror, at det, der her paabydes, vil give Anledning til stærke Indsigelser fra forskjellige Sider, fordi det er et Punkt, der er mere vigtigt, end man her maasse antager. Det Uphold, som derved kan lides, er meget betydeligt. Det er kun praktiske Folk, der have levet sig ind i Forholdet, som væsentlig forstaa at bedømme det, og jeg forudsier, at skal dette Lovforslag gennemføres saaledes, som det her foreligger, da ville de underordnede Autoriteter, ligesaavel som høiere Bedkommende faae adskillige Bauskeligheder at gennemgaa. Det

er i en god Mening, at jeg anfører dette, fordi jeg tror, at Sagen maatte kunne ordnes saaledes, at disse Bauskeligheder bleve overvundne, og at der ikke stødtes for meget anmod. de fremmede Landes Skikke og Love.

Justitsministeren: Jeg er naturligvis villig til at overveie alle de nærmere Bemærkninger, der maatte fremkomme fra det ærede Medlem med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed, men jeg troede strax at burde oplyse, hvad jeg først for faa Dage siden har faaet at vide, at der er særegne Forhold i Helsingør, til hvilke jeg ikke har fundet nogen Lovhjemmel. Det er jo naturligt, at det ærede Medlem, der af Erfaring kender, hvorledes det er gaaet til i Helsingør, tror, at det, som der foregaar, er det almindeligt Gjældende, men det er det, jeg har maattet oplyse, ikke at være Tilfældet, men det er jo meget begribeligt, at foreløbig betragter det ærede Medlem Sagen fra et lokalt Standpunkt. Derfor kan der maasse siden udvikle sig Noget, som kan bruges i mere almindelig Retning, men Udgangspunktet er, at for Tiden finder der en Uregelmæssighed Sted i Helsingør, som bør ophøre. Jeg udtrykker mig med al mulig Forsigtighed, naar jeg siger, at der mig bekendt ikke har været nogen, særlig Lovhjemmel for denne Særegenhed. Jeg har foranlediget, at der anstilles en Undersøgelse, om der findes en saadan Hjemmel, men med Hensyn til Konsularforholdene er der ialtfald ingen saadan, thi de derhenhørende Bestemmelser gjælde jo ikke alene for Helsingør, men ogsaa i Kjøbenhavn og andre Steder, hvor der er Konsuler. Lovforslaget maag, som sagt, ikke bedømmes i Forhold til en lokal Præktis i Helsingør, men i Forhold til den endnu bestaaende almindelige Lovgivning.

Berg: Jeg vil begynde med at udtale min Paaskjænnelse af, at den meget ærede Justitsminister har forelagt os dette Lovforslag og derved imødekommet en Opfordring, som blev stillet til ham af det Udvalg, der især behandlede Forhryningsloven, og af hvilket jeg havde den Ære at være Medlem. Jeg tror, at Lovforslaget i sin Helhed taget er et godt